

2. NE velikonoční-(NE Božího milosrdenství) Jan 20,19-31 Tomáš 1

Jeden bohatý římský šlechtic koupil přepychovou galéru. Při své první plavbě procházel celou loď a všechno si pečlivě prohlížel. Zašel také do podpalubí, kde veslovalo několik desítek vězňů. Několika z nich se zeptal, za co si odpykávají svůj trest, ale ze všech úst slyšel stále stejnou odpověď: „Nic jsem neprovedl, jsem nevinný.“ Jen jeden z nich sklopil zahanbeně oči a odpověděl: „Já si trest zasloužím, ukradl jsem peníze.“ Když to pán uslyšel, rozkřikl se na strážného: „Jak to, že v této slušné společnosti trpíte takového ničemu? Ještě ty poctivé lidi nakazí, okamžitě ho odveďte!“ Odvázali ho od vesla a přivedli do kajuty majitele galéry. Ten mu dal čisté šaty, trochu peněz a propustil ho na svobodu. Bývalý zloděj nemohl uvěřit svému štěstí, byl volný. Klíčem ke svobodě se mu stala upřímná lítost a doznání viny.

Tato kazatelská historka plasticky znázorňuje Boží milosrdenství, které si připomínáme zvláště o dnešní 2. neděli velikonoční.

I my dnes žijeme ve společnosti, kdy se mnoho lidí stalo otroky hříchů a zla. A podobně jako ti galejníci se většina těch lidí pokládá za nevinné. Mají pocit, že žijí slušně, nedělají nic zlého a své viny svalují na druhé. Podobně jako Tomášovi ukazuje dnes o Neděli Božího milosrdenství Pán Ježíš své rány i nám a říká: „Důvěřujte. Já vás neodsoudím, když dokážete říci: Jsem vinen.“

Kde není přiznání viny a nezasloužené Boží milosti, tam nedosáhne Boží odpuštění. Kdekdo nadává na zlo kolem sebe, ale málokomu vadí nedostatek lásky k bližnímu ve svém srdci.

Každý z nás potřebuje Boží milosrdenství a odpuštění hříchů v pravidelné svátosti smíření. A na nás je, abychom toto Boží milosrdenství šířili prokazováním milosrdenství našim bližním.